

blev nedlagt den nævnte Protest. Der blev yttret, forekommer det mig, mange letfjndige Ord mod mit Standpunkt med Hensyn til Ribesjagen og navnlig med Hensyn til Gjedserjagen. Der blev fortalt, at jeg ikke lagde et Ord angaaende Gjedserbanen, og at jeg der havde gjort noget Andet, end jeg havde gjort med Hensyn til Ribebanen. I disse Angreb er der ikke Spor af Meningen, det var ganske logisk det Samme begge Steder. Saa snart man kunde faae det klart oplyst, at Udførelsen af Udtalerne er truffen til Præjudice for Statskassen, fremstiller jeg Forslag til Beslutning for Thinget, hvorved det hævdes sin skarpe Protest. Det og det andet fremsatte Forslag er to Forslag, der angaa saa enorme, saa omfattende administrative Overgreb, som ikke staa i den allerfjerneste direkte Forbindelse med de Herrers Forligspolitik, undtagen De skulde mene, at De ved at stemme mod den højtærede Minister skulde tirre den slumrende Løve, saa at man derved skulde faae Vanskeligheder; ellers har det ikke Noget dermed at gjøre. Jeg kan ikke indse, at Folkethinget nogenstunde kan lade sin Protest, sin skarpt udtalte Protest løbe ud i Sandet og forbigaa den klare Kjendsgjerning af Ringeaagt for denne Protest uden at krænke sin Værdighed og ogsaa paa disse Punkter i høi Grad svække sin Stilling lige overfor Bevillingsrets-spørgsmaalet og Administrationen overhovedet. De Herrer kunne gjøre det nu, men de komme sikkert paa det Punkt som paa saa mange andre til at fortryde, hvad de nu gjøre; thi jeg skjønner ikke rettere, end at naar De kunne gjøre dette, vel udtale en skarp Protest mod, hvad der er lovstridigt og skadeligt for Statskassens Interesser, men saa naar det Hele er udført, lade 2 og 5 være lige, og tage alle Følgerne, naar de kunne gjøre det overfor Gjedserbanen og Ribebanen, saa kan Ministeren en skønne Dag ved engelske eller andre Kapitaler, ved Transaktioner, hvis Bund man ikke naaer, anlægge f. Ex. sin Ringbane omkring Kjøbenhavn, som jo ogsaa har havt den Egenskab at være forelagt Rigsdagen. Den har været forelagt, men er ikke bleven vedtagen, og det er jo en særlig Ubefaling for Regjeringen til at handle paa egen Haand. Man kan saa ligesaa godt anlægge en Ringbane omkring Kjøbenhavn til en Snes Millioner og paaføre Statskassen Rentegarantien deraf akkurat paa samme Art og Wei som her. Og hvad bliver Enden, naar Folkethinget her viger bort fra at sætte sin bestemt udtalte Villie igjennem ved Afstemning og Beslutning, og ikke alene gennem Udtalelser i Betænkningen eller Udtalelser af Ordføreren, særlig naar de frafaldes og saaledes

ingen anden Betydning faar, end at man glider forbi det, naar Diebliffet kommer, hvor Protesten skal hævdes. Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Forslaget under Nr. 168.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Paa § 26 er der først et Vædringsforslag under Nr. 168, som er stillet af et Mindretal, nemlig det, som det ærede Medlem, der er Forslagsstiller, nu motiverede. Jeg kan ikke føle mig særlig fristet til igjen at komme ind paa en ny principiel Behandling af det Spørgsmaal. Jeg antager, at man i den Henseende maa kunne holde sig til Udtalelserne fra forleden Dag, og jeg kan saa meget mere tage den Stilling, som — dette kan ikke være det ærede Medlem ubekjendt, tværtimod han mindede jo selv om, at Sagen har foreligget her tidligere til Behandling — den daværende Indenrigsminister hævdede at det var i Loven af 23de Mai 1873 § 10, at man havde den fornødne Bemyndigelse til at ordne Forholdet, som slet er, og dertil kan ogsaa jeg ganske henholde mig. Det vil ogsaa erindres, at ved Forhandlingen af denne Lov i sin Tid blev Spørgsmaalet om Bemyndigelse lige over for en eventuel Gjedserbane indsat i Loven netop af Hensyn til, at Rentegarantien, der var givet for den Lolland-falsterke Bane kunde blive officeret af dette Forhold. Med Hensyn til Stillingen ellers for dette Forhold skal jeg tillade mig at erindre den ærede Ordfører om, at han under Finantsbehandlingen baade i Fjor og i Aar har studt noget til, nemlig til, at man skulde se at exploitere denne Rute noget bedre. Jeg skal ikke lægge større Betydning deri, end jeg er berettiget til at lægge; jeg antager, at det er slet under Reservation af det Forbehold og Ansvar, som den ærede Ordfører i sin Tid paa Flertallets Vegne har nedlagt. Det skal jeg erkjende, men iøvrigt tror jeg, at det dog derigjennem er erkjendt, i hvert Fald fra Ordføreren for Finantsudvalget, at dette er en Rute, som trænger til at komme i Betragtning, og at man maa gjøre, hvad man kan, for at udvikle den. Hvis dette er saa, er det lidet heldigt og konsekvent at følge det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) i det Forslag, han har ment burde vedtages her. — Det andet Forslag, der har Betydning paa § 26, angaar en uddvidet Dampstibsforbindelse mellem Esbjerg og Parkeston. Jeg skal udsætte lidt at udtale mig derom, da jeg maa være lidt udførlig paa det Punkt, og jeg vil derfor helst tage det til Slutningen. — Jeg skal altsaa gjen- nemgaa Vædringsforslagene, som findes til